

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

TRIUNGHIUL BERMUDELOR

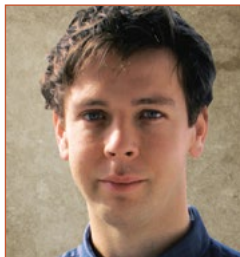
Un cântec în furtună

Trăiește-ți visul

Și nu te limita singur

Pachetul credinței

Deschide cadoul

PREFAȚA EDITORULUI ÎNTOȚDEAUNA CREDINCIOS

Cu ceva timp în urmă mama mea a cercetat puțin istoria și originile familiei noastre, după care ne-a transmis nouă, mie și fraților mei, cele descoperite.

A găsit o imagine cu blazonul familiei care includea mottoul: „Fidelissimus semper” – tradus din latină: „Întotdeauna credincios”.

Îmi place cum sună. Mă întreb care este originea acestui motto și ce poveste l-a inspirat. Cuvântul lui Dumnezeu are multe lucruri bune de spus despre credințioșie. Spre exemplu: „Un om credincios este năpădit de binecuvântări”.¹

Ar fi frumos ca oamenii să gândească despre tine că ești „întotdeauna credincios” și bineînțeles să fi „năpădit de binecuvântări”, dar din păcate când situația se înrăutățește, când apar necazurile și îndoielile sau când rezultatele nu se materializează pe cât de repede ne-am dori, este mai ușor să fii nestatornic decât credincios (fidel). Nu este așa de ușor cum ne-am dori să avem o dragoste și o loialitate pe care se poate conta. După cum a observat regele Solomon: „Mulți oameni își trâmbițează bunătatea; dar cine poate găsi un om credincios?”²

Din fericire, totuși, deși cu toții vom avea momentele noastre de slăbiciune, putem întotdeauna să contăm pe Dumnezeu. Psalmul 100:5 spune: „Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci și credințioșia Lui din neam în neam”, în vreme ce Deuteronom 32:4 ne dă o minunată descriere a statorniciei lui Dumnezeu: „El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat”.

Chiar dacă uneori noi greșim și ne pierdem credința în El sau în alții sau în noi înșine, El nu renunță niciodată și nu își schimbă promisiunile făcute. „Căci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde”.³

El este cu adevărat „întotdeauna credincios”.

Samuel Keating
Editor executiv

1. Proverbe 28:20

3. Ieremia 29:11

2. Proverbe 20:6

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
C.P. 140, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

activated@activated.org

Web:

www.activated.org

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

www.auroraproduction.com
© 2013 Aurora Production AG.
Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

DE CHARLES SPURGEON, ADAPTARE

SUIE-TE PE UN MUNTE ÎNALT¹

PROCESUL DE CUNOAȘTERE AL LUI DUMNEZEU ESTE PENTRU NOI PRECUM URCATUL PE MUNȚII DIN WELSH. Când ești la bază nu vezi decât puțin: muntele nu pare nici pe jumătate de cât este cu adevărat.

Treci de prima colină și o vale mare se deschide înaintea ta.

Mergi mai sus și vezi țara pe vreo patru-cinci mile de jur împrejur și te bucuri de priveliște.

Continuă să urci și priveliștea să lărgește; până când, ajuns în vârf, te uiți la est, la vest, la nord și la sud și vezi aproape toată Anglia înaintea ta. Acolo, în vreun district îndepărtat, este o pădure, poate la vreo două sute de mile distanță, iar aici este marea, acolo este un râu sclipitor și coșurile fumegând ale unui oraș industrial, sau catargele vaselor dintr-un port aglomerat.

Când începem să credem în Hristos vedem doar puțin din El. Cu când urcăm mai sus cu atât mai mult descoperim din frumusețile Sale. Pavel, când a îmbătrânit, stând încărunit și tremurând într-o închisoare romană, a putut spune cu mai mult patos decât am putea noi: „știu în cine am crezut”² deoarece fiecare situație prin care a trecut a fost precum urcatul muntelui și fiecare încercare precum cucerirea unui alt pisc iar moartea lui i se părea precum cucerirea vârfului muntelui, de unde ar fi putut vedea întreaga credințioșie și iubire a lui Dumnezeu.

CHARLES SPURGEON (1834-1892) A FOST UN BINECUNOSCUT PREDICATOR ENGLEZ ÎN A DOUA JUMĂTĂTATE A SECOLULUI 19. ■

Nu există ceva mai bun care să-mi stimuleze credința în Tatăl meu ceresc decât să privesc în urmă și să meditez asupra credințioșiei Lui față de mine în fiecare situație dificilă și de criză în viață. El și-a dovedit din nou și din nou grija și preocuparea Sa pentru binele meu. Iar eu am conștientizat din nou și din nou călăuzirea Bunului Păstor prin zilele negre și văile adânci.
—Phillip Keller (1920-1997)

Credințioșia lui Dumnezeu înseamnă că, deoarece El este adevărul, tot ceea ce spune și face este sigur. Asta înseamnă că El este 100% de încredere tot timpul. El nu dă greș, nu uită, nu ezită, nu se schimbă și nu dezamăgește. După cum spune Lewis Sperry Chafer: „El nu numai că promovează și confirmă ceea ce este adevărat, dar își și respectă cu credințioșie promisiunile. El spune ce crede și crede în ceea ce spune și de aceea face ce spune că va face”.
—Dr. Ray Pritchard, „Mare este credințioșia Tă”

1. Isaia 40:9

2. 2 Timotei 1:12

TRIUNGHIUL BERMUDELOR

DE DINA ELLENS

CÂND ERAM MICĂ NU AM APRECIAT-O, însă privind acum în urmă văd ce influență a avut asupra mea credința tatălui meu în Dumnezeu. Am amintiri plăcute de când stăteam alături de el (cu statura lui copleșitoare de doi metri) ascultându-l cântând din toată inima imnuri în biserică.

Familia mea era din Olanda iar cântecele preferate ale tatălui meu erau în olandeză. Când am plecat de acasă ca să mă descurc singură îmi tot venea în minte un anumit cântec, mai ales atunci când mă simțeam descurajată sau îngrijorată. Tradus cu aproximație cântecul sună cam așa:

*O corăbioară în grija lui Iisus
Cu stindardul crucii ridicat sus
Îi salvează pe toți cei la necaz
Deși marea este amenințătoare
Și furtuna copleșitoare.*

*Fiul lui Dumnezeu este cu noi
Și suntem în siguranță sub protecția
Lui.*

Acest cântec îmi amintește de o aventură din copilărie.

Era în anul 1953 și părinții mei s-au hotărât să emigreze din Olanda în SUA. Am trecut oceanul Atlantic pe un cargobot oceanic vechi care fusese transformat să transporte pasageri.

Mie și celor doi frați ai mei ne plăcea foarte mult să fim la bordul unei nave atât de mari. Ne petreceam zilele explorând și ne-am împrietenit imediat cu toți membrii echipajului. Pe atunci eu aveam doar patru ani dar îmi amintesc și acum mirosul de ulei și de catran al vasului, amestecat cu briza mării, ceea ce îmi dă și astăzi aceleași sentimente de aventură și emoției

cum am simțit când ne-am urcat pe vas la Rotterdam.

Însă atunci nu știam câtă aventură urma să ne aștepte. După câteva zile vasul nostru a fost prins de o furtună în apropiere de Marea Sargasso, centrul infamului Triunghi al Bermudelor. Turbulența furtunii a agitat covorele plutitoare abundente de alge numite sargassum, care s-au încurcat în elicele vasului. Dintr-o dată vasul s-a înclinat într-o parte, doborând pasagerii și mobila. Din fericire nimeni din familia mea nu a fost rănit, însă fără ajutorul elicelor vasul plutea neajutorat în mijlocul furtunii oceanice.

Tata ne-a luat pe noi trei copii, ne-a dus în cabină și ne-a băgat în pat. Acum înțeleg mai bine ce gânduri i-au trecut probabil atunci prin minte, gândindu-se la mica lui familie prinsă în acele

ape nesigure unde atât de multe vase și atât de multe echipaje s-au pierdut. Însă în loc să cadă pradă fricii tata s-a rugat cu noi și a cântat acel imn. Deși valurile ne izbeau vasul, iar noi eram pierduți și debusolați în noaptea furtunoasă, eu nu m-am temut.

Dimineața următoare marea era din nou liniștită iar echipajul a putut contacta radio cel mai apropiat port. Curând am văzut un remorcher negru venind înspre noi. Remorcherul a tras imensul dar neajutoratul nostru cargobot în portul Newport News, Virginia, unde a stat la docuri două săptămâni pentru reparații.

Mintea mea de patru ani a reținut anumite detalii despre acest eveniment cum ar fi clătinarea bruscă a vasului ce a făcut să-mi pierd echilibrul și să mă rostogolesc sub niște piese de mobilier dar

a reținut în mod special sentimentul de siguranță pe care l-am simțit atunci când tatăl meu s-a rugat și a cântat atât de liniștitor.

Tatăl nostru ne-a învățat credința prin exemplul său de a se încrede în Dumnezeu indiferent cum se prezintă situația. Ori de câte ori problemele vieții mi se păreau mari și amenințătoare, precum valurile acelei furtuni, am cântat acel cântecel și m-am simțit întotdeauna încurajată și mi-am amintit de credința tatălui meu în mijlocul acelei furtuni.

DINA ELLENS A PREDAT PESTE 25 DE ANI ÎN ȘCOALĂ ÎN ASIA DE SUD-EST. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ EA CONTINUĂ SĂ FIE ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎN PASIUNEA EI PENTRU SCRIS. ■

CREDINȚA UNUI COPILAȘ

„Știu că Iisus mă iubește,
Despre asta Biblia vorbește.”
Copilașii nu mai pun întrebări,
Căci dragostea e răspuns la a lor căutări.
Și în lumina ochilor lor
Se regăsește credința generațiilor.

Capetele ciufulite și mâinile micuțe,
Plecate în rugăciune lângă a lor
pătuțuri
Sunt mai aproape de inima Domnului
Și parte din împărăția Cerului,
Decât noi cei ce căutam mereu și nu
găsim
Răspuns la întrebările cu care ne
obosim.

Să crezi în ale nevăzutului,
Îți cere simplitatea copilului.
Dar noi, pierduți în a vieții
complexitate,
Ne-am rătăcit pe mări neexplorate
Și astfel credința noastră s-a destrămat,
În timp ce bogăție și putere am
acumulat.

Și cu cât omul în cunoștințe sporește,
Cu atât mai puțin cunoaște.
În aroganța și mândria lui
Nu mai satisface omului
Să-și pună încrederea și să iubească
Pe Dumnezeu cu credință copilărească.

Tată divin, te rog în mila Ta
Credință simplă oamenilor din nou
le da.

Cu ochi încrezători de copil să vadă
Și cu toți să ajungă să înțeleagă
Că sufletul numai prin credință este
mântuit
Și un scop măreț în viață prin
credință e găsit.

—Helen Steiner Rice (1900-1981) ■

MAI MULT

DE STEVE HEARTS

VIAȚA ESTE PLINĂ DE DIFERITE PROVO-CĂRI. Unora dintre noi cele mai importante provocări apar destul de târziu în viață. În cazul meu, provocarea principală a vieții mi s-a prezentat la scurt timp după ce m-am născut și a rămas cu mine până în ziua de azi. Sunt orb.

Doctorii nu au putut stabili cu exactitate cauza orbirii mele și nu au putut face nimic ca să o remedieze, însă impactul acestei disabilități asupra mea a fost foarte dureros, mai ales în copilărie. O situație se evidențiază în acest sens. Aveam șapte ani. Familia mea îmi citea din Biblie iar eu eram obișnuit să țin uneori cartea în mână. Apoi părinții mi-au comandat o Biblie Braille. În loc de o singură carte acum degetele mele atingeau un morman de 18 volume imense. În plus fiecare pagină avea linii și linii de punctulețe. Nu puteam înțelege cum se făcea că aceste punctulețe aparent fără sens să fie asociate cu versetele pe care le auzisem de la părinții mei citindu-mi-le din Biblia lor.

Au existat multe alte situații care m-au făcut să înțeleg situația mea, cum ar fi că nu puteam participa în multe dintre activitățile recreative ale copiilor de vârsta mea, sau că nu puteam înțelege în întregime conversațiile care se axau pe conceptele de culoare, modă sau alte lucruri care necesitau vederea. Apoi era și marea mea nevoie de ajutor în lucrurile de zi cu zi... și lista se continua. A fost dureros pentru mine să înțeleg că îmi lipsește un simț fizic pe care toți ceilalți îl au.

Cam în același timp părinții mei au primit o scrisoare de la niște misionari care au auzit despre mine și se rugau pentru mine. Ei l-au întrebat pe Dumnezeu despre situația mea iar El le-a vorbit. El le-a spus că avea puterea să-mi redea vederea însă că a plănuț să

DECÂT VEDEREA

mă folosească așa cum eram. El a asemuit situația mea cu cea a apostolului Pavel, cu „țepușul” său „în carne” descris în 2 Corinteni 12:7-10 și m-a încurajat să „[umblu] prin credință, nu prin vedere”.¹

Lucrul acesta m-a ajutat să privesc lucrurile dintr-un alt punct de vedere. Mama mea, hotărâtă cum era ea, a găsit o carte despre sistemul Braille și a studiat-o până când a ajuns să poată citi Braille cu ochii. Apoi s-a pus să mă învețe și pe mine cum să citesc cu degetele. Era o muncă oboșitoare dar în mai puțin de trei luni eu am ajuns să citesc.

În anii care au urmat am avut și alte provocări, dar și victorii. Am învățat să cânt la diferite instrumente muzicale și de atunci am început să-mi folosesc talentul pentru a-i aduce pe oameni la Dumnezeu.

Când aveam 20 de ani mama mea a murit și m-am trezit pe fundul unei văi adânci. Deși cu timpul am reușit să mă ridic, totuși nu am acceptat în întregime cele întâmplate. Mai târziu Dumnezeu mi-a atras atenția asupra faptului că ar trebui să-i fiu mai recunoscător – nu doar atunci când lucrurile merg bine ci chiar și în legătură cu pierderile mele.

Când am făcut-o, chiar și printre lacrimi, El mi-a șters în schimb resentimentul și durerea și m-a inundat cu o bucurie care nu poate fi explicată în termeni fizici. Atunci mesajul din 2 Corinteni 5:7 „pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere” a avut o nouă semnificație pentru mine. Doar după ce am „umblat prin credință”, aducând mulțumiri pentru lucrurile pentru care înainte nu puteam să-I mulțumesc lui Dumnezeu, am putut fi răsplătit cu minunatul dar al „vederii” cu sufletul, ceea ce m-a propulsat într-o relație mai profundă cu Cel care cunoaște, care iubește

și căruia îi pasă mai mult ca oricine altcineva.

Eu consider că toți facem față unei provocări universale: să învățăm să privim peste ceea ce vedem cu ochii sau cu mintea și să privim cu ochii credinței. Întrebarea nu este dacă putem sau nu să facem lucrul acesta, ci dacă suntem dispuși sau nu să o facem. Dacă alegem să-I permitem Creatorului să ne deschidă ochii sufletului și să ne lărgască orizontul atunci ne vom găsi într-o lume nouă și infinită cu posibilități nelimitate.

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERANTIONAL. ■

Când tăria exterioară s-a sfârșit, credința se bazează pe promisiuni. În mijlocul furtunii credința elimină durerea din încercare și amărăciunea din orice chin.
—Richard Cecil (1748-1777), preot englez anglican

Clădește-ți ziua pe fundația gândurilor plăcute. Să nu te neliniștești din cauza oricărei imperfecțiuni de care te temi că ți-ar putea stânjeni progresul. Amintește-ți oricât de des este nevoie că tu ești o ființă a lui Dumnezeu și că ai puterea să-ți realizezi orice vis dacă doar ai avea gânduri înalte. Poți zbura atunci când decizi că o poți face. De acum înainte să nu te mai consideri niciodată înfrânt. Lasă ca viziunea inimii tale să te călăuzească în viață.
—Og Mandino (1923-1996), eseist și psiholog american

CREDINCIOȘIA – CUM SĂ IEI ZILELE UNA CÂTE UNA

DE RAFAEL HOLDING

OAMENII CREDINCIOȘI SUNT DE ÎNCREDERE ȘI ADEVĂRAȚI. Ei sunt devotați lui Dumnezeu, devotați față de munca pe care El le-a dat-o, oriunde s-ar afla, și devotați să se țină de cuvânt și să-și îndeplinească obligațiile față de alții. Toate acestea fac parte din datoria lor de creștini.

Oamenii credincioși sunt așa pentru că sunt plini de credință. Credința lor este cea care le dă tăria de a fi responsabili. Ei sunt plini de Cuvântul lui Dumnezeu, care este sursa credinței¹ de aceea pentru ei este firesc să îl pună în practică. Credința lor este vie și se vede.² Oamenii credincioși continuă să treacă prin dificultăți deoarece Îl știu pe cel în care se încred și sunt convinși că El va face ca în final toate să fie spre binele lor.³

Cum poți face să rămâi credincios? Stai aproape de Iisus și ia viața zi după zi! Uită de trecut și nu te îngrijora pentru ziua de mâine. „Nu vă îngrijorați, deci, de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși.”⁴ Dacă citești Cuvântul lui Dumnezeu și faci tot ce poți ca să fii credincios astăzi, atunci vei rămâne credincios iar lucrul acesta va fi o mărturie pentru ceilalți oameni.

RAFAEL HOLDING ESTE SCRITOR ÎN AUSTRALIA. „CREDINCIOȘIA – CUM SĂ IEI ZILELE UNA CÂTE UNA” ESTE PRELUATĂ DIN CARTEA *DARURILE LUI DUMNEZEU [GOD'S GIFTS]* DIN COLECȚIA *GET ACTIVATED*, DISPONIBILĂ ÎN LIMBA ENGLEZĂ ÎN MAGAZINUL ONLINE AURORA ([HTTP://SHOP.AURORAPRODUCTION.COM/](http://shop.auroraproduction.com/)). ■

1. Vezi Romani 10:17.

2. Vezi Iacov 2:18,21-26.

3. Vezi 2 Timotei 1:12; Romani 8:28.

4. Matei 6:34; Vezi și Filipeni 3:13-14.

5. Vezi Marcu 14:3-9.

6. Vezi Romani 14:10.

7. Matei 25:21

EA A FĂCUT CE A PUTUT!

Iisus a spus despre femeia care l-a uns cu mir înainte de moartea Sa: „Ea a făcut ce a putut”.⁵

Poate crezi că tu nu poți face prea multe însă cel puțin poți face ceea ce poți face. Dacă ești conștient că faci tot ce poți mai bine în slujba pe care Dumnezeu ți-a dat-o să o faci pentru El, oricât de mare sau de mică ar fi ea, într-o zi El te va recompensa foarte mult.⁶

Veți culege recompense eterne și slavă veșnică și vei avea un sentiment real și continuu de împlinire din investiția pe care ai făcut-o în munca Sa. Îl vei auzi spunându-ți „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău”.⁷

—*David Brandt Berg (1919–1994)*

Răsplata pentru a fi „credincios în puține lucruri” este aceeași cu a fi „credincios în multe lucruri”; cu accentul pe același cuvânt; cel „credincios” este cel care intră „în bucuria stăpânului [său].”

—*Charles S. Robinson (1829–1899)*

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

CREDESCIOȘIA

Uită-te unde a mers Iisus. O tră-sătură predominantă a vieții Sale a fost să împlinească voia Tatălui Său. Calea Sa nu este calea înțelepciunii sau a succesului, ci calea credincioșiei.

—*Oswald Chambers (1874-1917)*

Amintește-ți că Dumnezeu nu ne răsplătește după rezultate ci după efort.

—*Giovanni „Don” Bosco (1815-1888)*

A fi credincios în cele mai mici lucruri este modalitatea de a câștiga, de a menține și de a demonstra tăria necesară pentru a realiza ceva mareț.

—*Alex Harris (1975-2009)*

Dumnezeu ne cunoaște situația; El nu ne va judeca ca și cum nu am fi avut nici o greutate de depășit. Ceea ce contează este sinceritatea și perseverența voinței noastre de a ne depăși greutățile.

—*C.S. Lewis (1898-1963)*

Chiar dacă aș ști că mâine lumea se va spulbera eu tot îmi voi planta mărul meu.

—*Martin Luther (1483-1546)*

Tot ce am realizat, ce m-am așteptat sau am sperat să realizez, a fost și va fi prin procesul greoi, răbdător și perseverent al acumulării prin care se clădește mușuroiul de furnici, grăunte cu grăunte de pământ, gând cu gând, faptă cu faptă.

—*Elihu Burritt (1810-1879)*

În fiecare zi se dau bătălii în mintea noastră. Când începem să simțim că lupta este prea grea și când vrem să renunțăm trebuie să alegem să rezistăm gândurilor negative și să fim hotărâți să ne ridicăm deasupra problemelor noastre. Trebuie să fim hotărâți că nu vom renunța. Când suntem bombardați cu îndoieli și temeri trebuie să stăm pe poziție și să spunem: „Nu voi renunța niciodată! Dumnezeu este de partea mea. El mă iubește și mă va ajuta! Eu voi reuși!”

—*Joyce Meyer (n.1943)*

Precum steaua ce strălucește

Fără grabă, fără odihnă,

În fiecare zi omul muncește

Cu mână conștiințioasă

Și tot ce poate înfăptuiește.

—*Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)*

Iată aici marele secret al succesului: Muncește cu toată puterea ta, dar nu te încrede niciodată în munca ta. Roagă-te cu toată puterea ta pentru binecuvântarea lui Dumnezeu, însă, de asemenea, lucrează cu toată grija, cu toată răbdarea și cu toată perseverența ta. Roagă-te și muncește. Muncește și te roagă.

—*George Müller (1805-1898)*

Când rugăciunea nu este atât de dulce și de ușoară; când dragostea nu este atât de animată și de tandră; când prezența lui Dumnezeu nu este atât de evidentă și de încurajatoare; când îți îndeplinești îndatoririle cu mai puțină ușurință și plăcere; atunci credincioșia [conștiințiozitatea] este mai mare dacă este menținută și în situațiile dificile, iar asta este tot ce Dumnezeu cere.

—*François Fénelon (1651-1715)*

Cel ce realizează cele mai multe lucruri în lumea mare a lui Dumnezeu este cel care face tot ce poate în lumea lui mică.

—*Thomas Jefferson (1743-1826)* ■

ÎNTĂREȘTE-ȚI CREDINȚA

DE MARIA FONTAINE, ADAPTARE

CREȘTINII NU SUNT IMUNI LA DIFICULTĂȚI —probleme în familie, temeri, incertitudini, prea mult de lucru, presiune financiară și multe altele. Dacă avem credință asta nu ne ține departe de dificultăți, însă noi, cei care Îl cunoaștem pe Domnul, ne putem folosi de promisiunile Sale, care ne pot ajuta să trecem peste aceste dificultăți.

Aș dori să vă împărtășesc unele din lucrurile care mă ajută pe mine să continui atunci când îmi este greu. Acestea sunt parte din lista mea personală de supraviețuire.

În primul rând îmi reamintesc faptul că nu sunt singură când trec prin dificultăți. Se spune că „dificultățile modelează caracterul” și că acesta este alfabetul creșterii spirituale. Toți cei care au realizat lucruri importante pentru

Dumnezeu și pentru omenire au trecut prin dificultăți și au trebuit să depășească tot felul de obstacole. Greutățile i-au întărit.

Gândește-te la Iosif, unul dintre cei a cărui caracter și potențial au fost călitate în cuptor.¹ După cum a spus William Secker² „dacă Iosif nu ar fi fost prizonier în Egipt nu ar fi fost nici guvernator al Egiptului. Lanțurile de fier de la picioare i-au adus lanțurile de aur de la gât”.

Un alt lucru care mă ajută să merg mai departe este să mă rog pentru o credință mai mare. Există exemple în scripturi de rugăciuni pentru credință și știi că Dumnezeu răspunde întotdeauna unei inimi însetate. „Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: ‚Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!’ ”³ Într-o altă situație apostolii I-au cerut lui Iisus să le mărească credința.⁴

Când mă simt prea slăbită să mă rog pentru mine însămi le cer altora să se roage pentru mine. Când trec printr-o perioadă mai dificilă sunt recunoscătoare să am oameni care să mă susțină în rugăciune, oameni la care pot să apelez știind că ei îmi vor oferi darul timpului și grijii lor cerându-I lui Dumnezeu în numele meu să-mi dea tărie și credință.

Apoi, îmi reamintesc situații din trecut în care Dumnezeu m-a ajutat. Niciodată nu a dat greș să mă scoată din furtună și să mă ducă într-un loc liniștit atunci când era timpul Lui. Când îmi concentrez gândurile pe tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru mine în trecut mă ajută să cred în El și pentru alte lucruri bune. Eu știu din experiență personală că indiferent cât de neagră pare situația Dumnezeu este capabil să facă miracole. El nu este limitat de circumstanțe.

1. Vezi Geneza 37-46.

2. William Secker (decedat aprox 1681) a fost preot al bisericii anglicane și scriitor religios.

3. Marcu 9:24

4. Vezi Luca 17:15.

O CREDINȚĂ PUTERNICĂ NU ÎNSEAMNĂ SĂ UMBLI ÎN LUMINĂ ȘI SĂ NU CUNOȘTI ÎNTUNERICUL, CI SĂ PERSEVEREZI ÎN CIUDA APARENTEI TĂCERI A LUI DUMNEZEU, IAR ACEA CREDINȚĂ FĂRĂ ÎNDOIALĂ ȘI CU SIGURANȚĂ CĂ ÎȘI VA PRIMI RĂSPĂLATA.

—PĂRINTELE ANDREW (1869-1946)

Pe lângă asta, dacă ascult sau citesc mărturiile despre cum i-a ajutat El pe alții mă inspiră și pe mine și îmi întărește credința. Când aflu despre lucrurile minunate pe care El le-a făcut de-a lungul istoriei pentru alți credincioși îmi dă încredere și siguranță că El va face minunății și pentru mine.

Un alt lucru care mă ajută foarte mult este să mă uit peste situațiile prezente dificile și să încerc să cred că lucrurile vor merge mai bine deoarece știu că lui Dumnezeu îi pasă, că El mă va ajuta să trec prin ele și că El îmi va răsplăti încrederea mea în El.

Asta îmi amintește de povestea despre un tată și fetița lui care a venit odată la el să-i ceară o casă de păpuși. Tatăl a dat din cap afirmativ și i-a promis fetiței că-i va construi una, apoi și-a concentrat din nou atenția la cartea sa.

Nu după mult timp tatăl privi pe fereastră și o văzu pe fetița cu brațele pline de farfurioare și păpuși, făcând mai multe drumuri până ce adună în curte un morman de jucării. O întrebă atunci pe soție ce făcea fetița.

„I-ai promis că-i construiești o casă de păpuși iar ea se pregătește.”

„Parcă m-a trăsnit un fulger,” spuse tatăl mai târziu. „Am lăsat deoparte carte, am fugit în atelier și i-am făcut repede o casă de păpuși. Nu i-am făcut-o pentru că am vrut neapărat sau pentru că ea a meritat-o, ci pentru că am spus că o voi face iar ea m-a crezut pe cuvânt și a acționat în consecință. Credința ei în cuvântul tatălui ei a făcut să-mi fie imposibil să o dezamăgesc.”

Așa este și Tatăl nostru ceresc cu copiii Săi. Împlinirea promisiunilor Sale nu se întâmplă totdeauna imediat, însă El răspunde întotdeauna

la momentul potrivit și după cum este scopul Său.

Acestea sunt câteva dintre lucrurile care mă ajută pe mine când de abia îmi țin capul la suprafața apei și sunt cât pe ce să intru în panică. Când includ aceste principii și le pun în practică în viața mea de zi cu zi – chiar și numai în gândurile mele – ele îmi activează credința care ajunge, de la o credință teoretică, să fie o credință vie.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. „ÎNTĂREȘTE-ȚI CREDINȚA” ESTE O ADAPTARE DUPĂ ARTICOLUL „ALTE ȘASE SUGESTII DESPRE CREDINȚĂ” PUBLICATĂ ÎNINIȚIAL ÎN OCTOMBRIE 2010. ■

Stânca

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTARE

RECENT EU ȘI MARIA NE-AM ÎNTORS DINTR-O CĂLĂTORIE ÎN ELVEȚIA. Acolo am admirat de multe ori de la fereastră un lacul minunat și munții din împrejurime. Îndeosebi un anumit munte mi-a atras atenția. Se ridică ca o stâncă imensă și în fiecare dimineață când trăgeam draperiile mă uitam la el și mă minunam cât de maiestuos și impozant este deasupra lacului.

De fiecare dată când intram sau ieșeam din casă mă opream câteva clipe ca să admir priveliștea și acel munte. În unele zile cerul era albastru și clar iar muntele părea atât de aproape că parcă îți venea să-ți întinzi mâna și să îl atingi. Într-o zi era pe jumătate acoperit de nori. Într-o altă dimineață, din cauza ceții, muntele nu se putea vedea deloc.

În ultima noastră dimineață în Elveția m-am gândit la unii prieteni și la diferitele experiențe și provocări cu care se confruntă. Unul dintre ei s-a văzut de la o zi la alta pus în situația de a se lupta cu o boală severă care îi pune în pericol viața și care a necesitat luni întregi de spitalizare și incertitudinea că se va face bine. Un cuplu aveau planuri ca să-și îmbunătățească situația financiară dar în ultimele clipe planurile lor s-au spulberat. Un alt prieten își muta familia într-o altă țară fără să cunoască toate detaliile despre cum se vor descurca financiar odată ajunși acolo.

Gândindu-mă la acești dragi prieteni ai mei și la mulți alții care fac față la incertitudini în viața lor, mi-am amintit de ceea ce am observat privind muntele

zilele trecute – faptul că în unele zile muntele se vedea atât de clar iar în altele mai puțin, sau chiar deloc. Și totuși, indiferent de vreme, muntele era acolo, puternic și nemișcat.

Eu am fost impresionat de curajul acestor oameni și a multor altora ca ei care au făcut față la situații incerte în viața lor cu o credință profundă, chiar și atunci când prezența lui Dumnezeu în viețile lor era mai puțin evidentă. Mi-a venit în minte versetul biblic „umblăm prin credință, nu prin vedere”.¹ Adevărul este că, precum muntele, Dumnezeu, în toată măreția Sa, este acolo, tot timpul. Faptul că noi Îl vedem sau Îl simțim este irelevant pentru faptul că El este acolo.

Uneori lucrurile sunt luminoase și însorite în viața noastră iar binecuvântările lui Dumnezeu se văd foarte clar. Alteori, prin ceața groasă a incertitudinii, s-ar putea chiar să-I punem sub semnul întrebării existența. Însă El este precum muntele; nimic nu se schimbă din partea Sa. El este acolo, solid, nemișcat, iubind mereu, îngrijindu-se mereu și nu dă greș niciodată. Vechiul Testament Îl numește de multe ori „Stânca”.

„El este Stânca și Ajutorul meu, Turnul meu de scăpare; nicidecum nu mă voi clătina.”² Dumnezeu este acolo, tot timpul. El nu ne va lăsa sau nu ne va părăsi niciodată.³ Credința noastră poate eșua însă El nu depinde de credința noastră, căci El este Stânca, muntele, cel credincios de care putem depinde. Întotdeauna.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

1. 2 Corinteni 5:7

3. Vezi și Psalmul 18:2,31

2. Psalmul 62:2

TRĂIEȘTE-ȚI VISUL

DE KATRIN NIKOLOVA

UNA DIN POVESTIRILE MELE PREFERATE este despre un băiețel african care a traversat pe jos 5000 km de junglă ostilă doar pentru că avea un vis și era hotărât.

Legson Didimu Kayira s-a născut în anii '40 în sărăcie lucie în tribul Tumbuka, Malawi, însă visa să studieze în Statele Unite. La 16 ani s-a hotărât să ajungă în Egipt, pe jos, și apoi să-și găsească de lucru pe un vapor care să navigheze către SUA. El a plecat de acasă doar cu o mică secură, o pătură, o hartă a Africii, o hartă a lumii și două cărți – o Biblie și o copie a cărții *The Pilgrim's Progress (Călătoria pelerinului)*.

După 15 luni Legson a ajuns în Kampana, Uganda, unde s-a întâlnit întâmplător cu un director al colegiilor americane. Legson a scris Colegiului Skagit Valley din Mount Vernon explicându-și situația și cerând o bursă de studii. Decanul a fost atât de impresionat încât l-a primit la colegiu și i-a acordat bursa, iar studenții de la

acel colegiu au făcut o chetă și au strâns pentru călătoria lui 650 \$. În decembrie 1960 Legson ajunge în cele din urmă la Colegiul Skagit Valley având cu el doar acele obiecte cu care plecase de acasă cu doi ani în urmă.

Mai apoi Legson ajunge profesor la Universitatea Cambridge, scrie șase romane și autobiografia premiată *I will try (Voi încerca)*.

Iată o altă situație: în 1938 Soichiro Honda începe să dezvolte un nou tip de inel de piston, pe care visa să-l vândă Corporației Toyota, însă acesta fusese respins.

Honda s-a întors la masa de lucru și după doi ani a avut un alt inel de piston. De data aceasta a câștigat contractul cu Toyota însă nu avea fabrică iar betonul era raționalizat din cauza celui De-al Doilea Război Mondial. Hotărât, dl. Honda a inventat o formulă nouă de a face beton și și-a construit fabrica. Din păcate aceasta a fost bombardată – de două ori – iar în cele din urmă pusă la pământ de

un cutremur.

După război Japonia a suferit din cauza lipsei de benzină. Dl. Honda nu-și permitea să circule cu mașina așa că și-a atașat un mic motor la bicicletă. Nu după mult timp vecinii l-au rugat să le facă și lor astfel de „biciclete motorizate” ceea ce l-a încurajat să creeze o fabrică în care să producă aceste motoare.

Deoarece nu avea capital el a scris tuturor celor 18.000 de proprietari de magazine de biciclete din Japonia o scrisoare personală în care le explica viziunea lui și le cerea contribuția financiară. Cinci mii dintre aceștia au fost de acord să-i dea în avans bani pentru capital pentru invenția sa... iar ceea ce a urmat, după cum se spune, este istorie.

Ce au în comun acești oameni și alții ca ei este că au refuzat să lase ca limitările situațiilor lor să le limiteze visele.

KATRIN NIKOLOVA ESTE LIFE COACH ȘI MANAGER. ■

PACHETUL CREDINȚEI

MOMENTE DE LINIȘTE
DE ABI MAY

**SUIȘURILE ȘI COBORĂȘURILE
VIEȚII NE POT ZDRUNCINA
CREDINȚA**, deci cum putem
să ne sporim credința? Biblia
ne spune că „credința vine în
urma auzirii... cuvântului lui
Hristos(Dumnezeu)”.¹ Haide să
desfacem pachetul pas cu pas.

★ CREDINȚA...

Ce este credința? Joseph Fort
Newman spune: „Credința este un
foc în inimă”, în timp ce Hannah
Whitall Smith ne spune: „Credința
nu este deloc tangibilă. Este pur
și simplu să crezi în Dumnezeu”.

Avraam avea credință. Când
Dumnezeu i-a spus să meargă, el a
mers – chiar fără să știe exact unde
anume.² Moise avea credință. El
a părăsit Egiptul la porunca lui
Dumnezeu, fără să știe unde va
ajunge.³ O prostituată pe nume
Rahav a avut credință; ea a protejat

spionii israeliți și în schimb a fost
protejată când Dumnezeu a dărâ-
mat peste tot în jurul ei zidurile
Ierihonului.⁴

Dumnezeu i-a ajutat și ne va
ajuta și pe noi.

*Dragă Doamne, credința mea
este uneori slabă însă Tu ești fun-
dația solidă pe care pot să-mi pun
încrederea.*

„Doamne, Tu ești stânca
mea, cetățuia mea, izbăvitorul
meu! Dumnezeule, tăria care mă
scapă”.—*Psalmul 18:2*

★ CREDINȚA VINE...

Poporul Israelului din vechime
a așteptat mult timp venirea lui
Mesia. Iar când a venit nu a fost
în haine scumpe și bogății, sau în
fruntea unei armate sau însoțit
de onorurile curții, ci în simpli-
tate, sărăcie și iubire, călare pe un
măgăruș.⁵

Când vine credința de multe
ori nu este sub forma în care ne
așteptăm noi

*Dragă Doamne, îți mulțumesc că
ai venit în viața mea.*

„Norodul acesta, care zăcea în
întuneric, a văzut o mare lumină;
și peste cei ce zăceau în ținutul și
în umbra morții, a răsărit lumina”.
—*Matei 4:16*

★ CREDINȚA VINE ÎN URMA AUZIRII...

„Cine are urechi de auzit, să
audă și să înțeleagă”.

—*Matei 11:15 (Biblia în engleză
New Living Translation)*

Nu putem auzi decât dacă ne
oprim din ce facem și ne concen-
trăm atenția. Când Samuel a auzit
vocea lui Dumnezeu în toiul nopții
el a răspuns: „Vorbește, căci robul
Tău ascultă”.⁶

Maria, sora Martei și a lui Lazăr,
a fost și ea un om care asculta. Ni
se spune despre ea că „s-a așezat jos
la picioarele Domnului și asculta
cuvintele Lui”.⁷

Iisus a mers prin țară vindecând
și învățând oamenii; s-a dus vorba

1. Romani 10:17

6. 1 Samuel 3:10

11. Vezi 1 Regi 19:11-12.

2. Vezi Evrei 11:8.

7. Luca 10:39

12. Iov 11:7

3. Vezi Evrei 11:27.

8. Luca 5:15

13. Vezi Romani 5:8.

4. Vezi Evrei 11:31.

9. Vezi Fapte 2.

5. Vezi Ioan 12:15.

10. Fapte 2:11

despre El și „oamenii se strâneau cu grămada, ca să-L asculte și să fie vindecați de bolile lor”.⁸ Însă mulțimile trebuiau să facă liniște ca să-l poată auzi.

Nu putem auzi dacă nu ascultăm.

Dragă Doamne, ajută-mă să-mi opresc pentru câteva clipe propriile gânduri ca să ascult și să Te aud pe Tine.

★ CREDINȚA VINE ÎN URMA AUZIRII CUVÂNTULUI...

Ce a creat atâta agitație în Ierusalim în ziua în care ucenicii lui Iisus au primit umplerea cu Duhul Sfânt?⁹ În oraș se aflau o mulțime de oameni pentru festival și mulți erau străini chiar și din locuri îndepărtate precum Roma, Egipt și Asia Mică. Oameni de diferite naționalități, vorbind limbi diferite, și totuși toată lumea din mulțime putea înțelege: „îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu”.¹⁰

Indiferent cine suntem Dumnezeu vorbește limba noastră. El comunică în cuvinte pe care noi le putem

înțelege. Fie prin Biblie, fie prin alte scrieri inspirate sau printr-o voce ușoară¹¹ în momentele noastre petrecute în liniște cu El, noi putem primi mesajul.

Dragă Doamne, doresc să aud cuvintele Tale, să Te cunosc mai bine și să primesc încurajarea Ta.

★ CREDINȚA VINE ÎN URMA AUZIRII CUVÂNTULUI LUI DUMNEZEU...

„Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?”¹² Răspunsul este evident. După cum a scris Evagrius Ponticus în secolul al 4-lea: „Dumnezeu nu poate fi cuprins cu mintea. Dacă ar putea fi cuprins atunci nu ar mai fi Dumnezeu”. Din fericire a înțelege nu este o condiție pentru iubire; putem fi siguri de dragostea lui Dumnezeu fiindcă Dumnezeu ne-a arătat cât de mult ne iubește prin faptul că L-a trimis pe Fiul Său ca să moară pentru noi.¹³

Dragă Doamne, ajută-mă să fiu întotdeauna sigur de dragostea Ta chiar dacă nu îi înțeleg misterele.

„Și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru, așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu”.
—*Efesenii 3:16-19*

„Dumnezeu este un cerc infinit al cărui centru este peste tot și a cărui circumferință nu este nicăieri”.
—*Sf. Augustin de Hipona (354-430)*

„Nu pot spune unde începe Dumnezeu, mai puțin unde se sfârșește. Însă credința mea este exprimată mai bine dacă aș spune că nu există sfârșit pentru începutul lui Dumnezeu”.
—*André Gide (1869-1951)*

ABI MAY ESTE PEDAGOGĂ ȘI SCRITOARE DIN MAREA BRITANIE. ■

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Darul credinței

Credința înseamnă să crezi, credința înseamnă să speri, credința înseamnă să te încrezi. Credința umblă pe apă ca să Mă urmeze și refuză să privească la valuri.¹ Credința refuză să numească ceva imposibil. Credința refuză să renunțe sau să fie învinsă. Credința refuză să i se fure bucuria și liniștea de către circumstanțe și dificultăți.

Îți dau darul Meu al credinței. Cu el vei putea să te ridici deasupra valurilor, deasupra circumstanțelor. Vei putea sta pe fundația solidă a Cuvântului Meu, în credință, știind că Eu sunt sub tine și că avându-Mă alături, în jurul tău și sub tine, tu nu poți eșua, nu poți cădea.

Această credință nu vine din tine. Deoarece tu știi că ești slab și îți cunoști defectele și știi cât de ușor îți este să devii negativist și descurajat și să-ți pierzi credința și speranța că poți reuși și că poți avea succes. Deși imaginea defectelor tale este una realistă iar aceste gânduri de subapreciere par rezonabile, ele nu vin de la Mine. Ele te descurajează și te doboară iar asta nu este ceea ce Eu doresc sau ceea ce te-ar ajuta să mergi mai departe. Ele te fac să-ți pierzi bucuria, bucuria mântuirii tale pe care Eu aș dori să o văd curgând și revărsându-se din tine tot timpul. Lucru care ar fi posibil dacă te-ai ține de credința ta.

1. Vezi Matei 14:22-33.